

רבייט ליניק יונה

2144321

בן דורה וחיים

נולד ב- י"ד אב תש"י"ג 26.7.1953

התגייס לצה"ל בנובמבר 1971

שרת בגודוד יברק' (12)

נפ' ב- כ' תשרי תשל"ד 16.10.1973

בעת מילוי תפקידו.

ליניק יונה,

יונה, בן דורה וח'ים, נולד ביום י"ד באכ תש"ג (3.7.1953) בפתח תקווה. הוא למד בבית הספר הייסודי "פיק"א", ואחרי כן סיים שלוש שנות לימוד בבית-הספר התיכון-מקצועי "עמל" בפתח תקווה והוכשר כמגדלר מכני. בבית-הספר הייסודי היה יונה תלמיד מהיר טיפסה מאיון כלשהו. בשל כך נוצר לפעמים אצל מוריו רושם מוטעה, כאילו אין הוא מתעני בעשיה בכתיה. ימים אחדים לפני בחינות ה"סקר", אמר יונה להוריו: "בכיתה לא לפחותי הרבה, אבל תראו איך אני עובר את בחינות הסקר...". ביום האחרון שלפני הבחינות הסתגר בחדרו משעות אחר-הצהרים על חצות והתכוון לבחינה. כאשר הגיעו תוכאות המבחן, ומןור ניתנו של יונה החל לקרוא את התוצאות, הוא פתח במייל: "ילדים, חזוי ורפק! יונה. ליניק עבר בהצלחה את הסקר!!!". כאשר סיים יונה שלוש שנות לימוד בבית-הספר המקצועי וקיבל תעוזת הסמכה כמגדלר מכני, מחשש שבמסגרת בית-הספר לא ערכו בחינות כאלה. יונה קיבל את ההצעה, אולם לא הספיק להשלים את הלימודים, שנתקטו בעקבות הגיאז. בקרב חבריו לספסל החיזר. את רוב ציוריו אילק בין חבריו ורך חלק קטן מן האוסף נותר בכתו. הוא היה קשור אל המשפחה קשור הדוק, אהב לשחק עם אחיו ולהשתתף עמו במעשה קונזסוט. אבל לעומת זאת היה יושב לא-אחתי עם אביו לשיחת רציפות על הבעיות החומריות שלבו על עתידה הכלכלית של המשפחה.

יונה גויס לצה"ל בתחילת נובמבר 1971 והתנדב לשורת בוחינת "גולני". מי שהכיר את יונה מקרוב, לא התפלה על שכור לשורת בוחינת-גולנים קרובה. הוא היה מחוסן בפין כל פחד. כשאכיו ביקש ממונו פעם, "לא, להסתכן יותר על המידה ולהיות חיל רגיל", השיב יונה: "בשביל מה השקיעו בי המדריכים כל כך הרבה מאמי בשבייל להיות חיל רגיל?...? כשרצה מלוחמת יום-הכיפורים היה יונה בבית הוריו, בחופשת חג. כשחזר אביו מבית-הכנסת וסייע לו כי ויום כ' בתשרי תשל"ז (3.10.1977) יצא יונה עם יחידתו לטהר מוצב, שנכנס על-ידי הכוח החלים את משימתו בהצלחה, אולם בזרע בחזרה נפתחה עליו אש ויונה נהרג. הוא הוביל למנוחת-עולםם בבית-העלמין בפתח-תקווה. בן עשרים היה בוגרלו. השאיר אחריו הורם ושני אחים שמשיכים להתאבל עליו. לאחר נופלו הועלה לדרגות וב-טוראי.

דבר מפקד החטיבה

לגדוד "ברק" בחטיבה גולני מסורת לחיימה ארוכה ומפוארת,

מיום הקמתו במלחמת תש"ח ועד היום הזה.

במלחמת יום הכיפורים הוזעך גודוד "ברק" לבلوم ולהדוף את נחשולי האויב הסורי בצפון רמת הגולן ובמרכזה.

כאשר הועתקה המלחמה לשטח סוריה לחם הגודוד בקרב ההבקעה ל"moblat", מזורעת בית גן וקרבות אחרים רשומים בספר ההיסטוריה של מלחמת ישראל.

בקרבות אלה בהגנה ובתקפה, הוכיח גודוד "ברק" כושר לחיימה גבוהה, נכונות לקרב, דביקות במטרה ועקבנות להשגת המשימות בשלימותן.

לאורך נתיב הקרבנות נפלו לוחמים מפקדים וחילילים מן השורה, למודיעי קרבנות בצדדים של לוחמים צעירים, ותיקי הגודוד חיללים ומפקדים שנחלצו והתייצבו אל הדגל ביום הפקודה.

הקרבנות הקשים והעקובים מדם, והקרבנות שנפלו, חישלו ודרבנו לעמוד ב מבחן הגדל. רוחו של גודוד "ברק" נשאה איתה.

ספר הזיכרון הזה בא להנציח את הנופלים ולקדש דרכם, למען המשפחות השכולות, למען של חרים לנשך, למען כל לוחמי "ברק" ו"גולני", היום ומחר.

כדי שמסורת הגבורה, הדבקות במתה, המטירות וההקרבה שפעמה בנופלים תפעם בנו, ממשיכי דרכם ותנחה אותנו בדרךנו הארוכה.

אמיר דרורי, מוח"ט גולני

רקע לקרב

רמת-הגולן

גבולהו של הגולן הם טבעיים ברובם ולא נשתנו הרבה במרוצת המונים. הגבול הצפוני-מערבי הוא לרגלי החרמון (נחל סער). הגבול המערבי הוא לאורך בקעת הירדן, ככלומר מצפון החלוה לאורך החוף המזרחי של הכנרת, ומסמך דרך גבעת תל-קצין עד לירמוך. הירמוך הוא גבולו הטבעי של הגולן בדרום וחלקו גם בדרום-ימורה.

נהר רകד הוא גבולו של הגולן במורדות. הוא מكيف את הגולן בקשת ארוכה המופנית בקיומה מורה מורה, ממזואו בזפון ועד היישפכו אל הירמוך בדרומ. אורכו של הגולן מצפון לדרום כ-60 ק"מ, רוחבו המזרחי כ-30 ק"מ, שטחו הכללי כ-1,700 קמ"ר.

צורת פניו הקרווע של הגולן היא חוצהה של פעילות וולקנית והשתפוכות זורמי לבה על נוף התשתיתית של אבן גיר רכה בעידן גיאולוגי הארכוי פלייסטוקן (לפני מיליון שנה ויותר). הלבבה הקרוועה בזרות סלע-יבולית שחורים היא המשווה לאיזור את גונו האופייני. עשרות גבעות-געש ותיל-געש מוזקרים מעל לרמתה.

השם גולן נזכר במקרא כשם של עיר לויים, שנסודה בידי מלכיה לדוד ("גולן בבשון"). בתלמוד שמו גולן או גבלונא. הגולן היה נחלתו של חז"ל שבט המנשה וכמעט בכל החוקופות התקיימו בו יישובי יהודים.

זוקי הגולן ומורדותיו מערבה הפכו מאז מלחמת העצמאות, בידי הסורים, למיבצרי מתחפרים מהם הוטרדו קsha במשך שנים ישובי-הספר הישראלים בגיליל העליון המזרחי ובבקעת הכנרת. הפגזות וצליפות לטור המשקים שלמרגלות רמת-הגולן הסבו קרבות בנפש ונזקים ברוכוש. במלחמות ששת הימים הושם קץ למשיחיאבה אלה, כאשר כוחות צה"ל — ובתוכם לוחמי "גולני" — העפילו אל הרמה ובכשזה.

כיבוש הרמה עליידי צה"ל היה כרוך במיצג הנדי קשה ביותר ובפריצה והבקעה; כלפי מעלה, בצרירים עקלקיים שעלייהם שלטו הסורים באש. הם נהנו מעדיפות טופוגראפית על ישראל ובמשך שנים התנצלו לחקלאים ולדייגים ישראלים מן המוצבים הרבים שהקימו על הרמה.

ה מ ו ב ל ע ת

המובלעת הטורית נמצאת באזורי הבשן הסורי והחרמון. שטחה היא כ-350 קמ"ר. צורתה: מושלש ומעין חצי-אי. הגבול הדרומי יצא מקו הפסיקת האש של 1967, מדרום לקונייטרה. הנקודה הצפונית ביותר היתה מצפון לכפר מזורת-בית-תציג באיזור הבשן (בمرחק כ-53 ק"מ מדןש) ופסגת החרמון. בmoroth הגיעה המובלעת סמוך לכפר שם. אורכה, מצפון לדרום, היה כ-30 ק"מ, ומערבה למזרח — כ-23 ק"מ. בחול המובלעת עבר הכביש הראשי קונייטרה — דמןש, עד סמוך לשתי הלויה הקטנה (שפכי הלבה), וכן הכביש מסעדה-קאננה-דמןש. במובלעת היו כ-25 תיל-געש שהיקנו לה חסיבות צבאית. המפורטים שבהם: תל-שם, תל-א-שעה, תל-ענתר ותל-מאלו. צה"ל התבצר על כל התלים הללו. שטח המובלעת היו כפרים רבים. הגודלים שבהם:

גדוד "ברק" נע להזית

הגדוד נע בשדרה — ונכנסה כהרף-יעין, למלחמה עוקבה מדם, מפחיעה בעיתוייה ובעוצמתה, טראגיית בתוכותיה. גדור "ברק" לבדו איבד במלחמה זו 17 מטובי מפקדיו וחיילינו.

thon כדי תגנות הגדוד הגיבו היידיוט הראשונות על מוצב החרמון, שבו התייאו תיילים מגדור אחר ואשר אין יודעים מה עלה בגורלם, ומה אירע שם, פרט לשובדה שנכבש בידי קומנדו סורי. כן הגיעו ידיות השוסרים מסטובבים בקוניטרה. בעקבות ידיות אלה הוטל על "ברק" לנוע לעבר קוניטרה, ולטהרה. אך חודשים מספר קודם לכן החלים הגדוד תרגיל לטיהור קוניטרה. ובכן, anno domini קומנדו לkoniytrah, יאמרו הלוחמים בלבם. בזומת וופט עצרה השירה הגודוית. המ"פ"ס הסתודה עם המג"ד. נאמר, שאין זים לkoniytrah אלא תופסים תואמים חיוניים בשטח. פלוגה ג' הושארה בזומת נאפה-וופט. הפלוגה המשייטת הושארה באיזור תל-שיובן צומת וופט-גונן-מסעדת. פלוגות א' וב' העפילו לתל-אכניינה. מאוחר יותר באותו יום נשלח חלק מפלוגה ב' לתל-בנשלא על-ימנת לתפות אותו ולאבטח את שני המלים האלה.

"טבילת האש" ראשונה

באותו בוקר, עם הנץ החמה, עזב הכוח את חניון האוטובוסים ויחד עם פלוגה ג' ניפנה למסעדת. וכrangle הפגזו בלי-הרף, למרות ההפגזה המתארגו בשטח וציפו לבאות. משאיות הביאו למקום שימוש ואספקה חיונית אחרת.

ביום שלישי הגיעו ידיות על כוחות סוריים נוספים שנכנסו לאיזור בוקעתה—תל-ירודה. פלוגה ג' חנתה עדין בmag'dal-شمט. המג"ד יעקב, החליט לצאת בראש פלוגה א' לעבר בוקעתה. כאן נוצר מגע-אש רציני ראשון עם האויב. כאן החלה למשה "טבילת האש" של גדור "ברק". שנמשכה עד להפסקת האש. כאן, במקום זה, נפגע ונ נהרג המג"ד יעקב שחר, וכן נהרגו מנוטר, מלחם שכטר, יאלי כהן ויאתרם אורן.

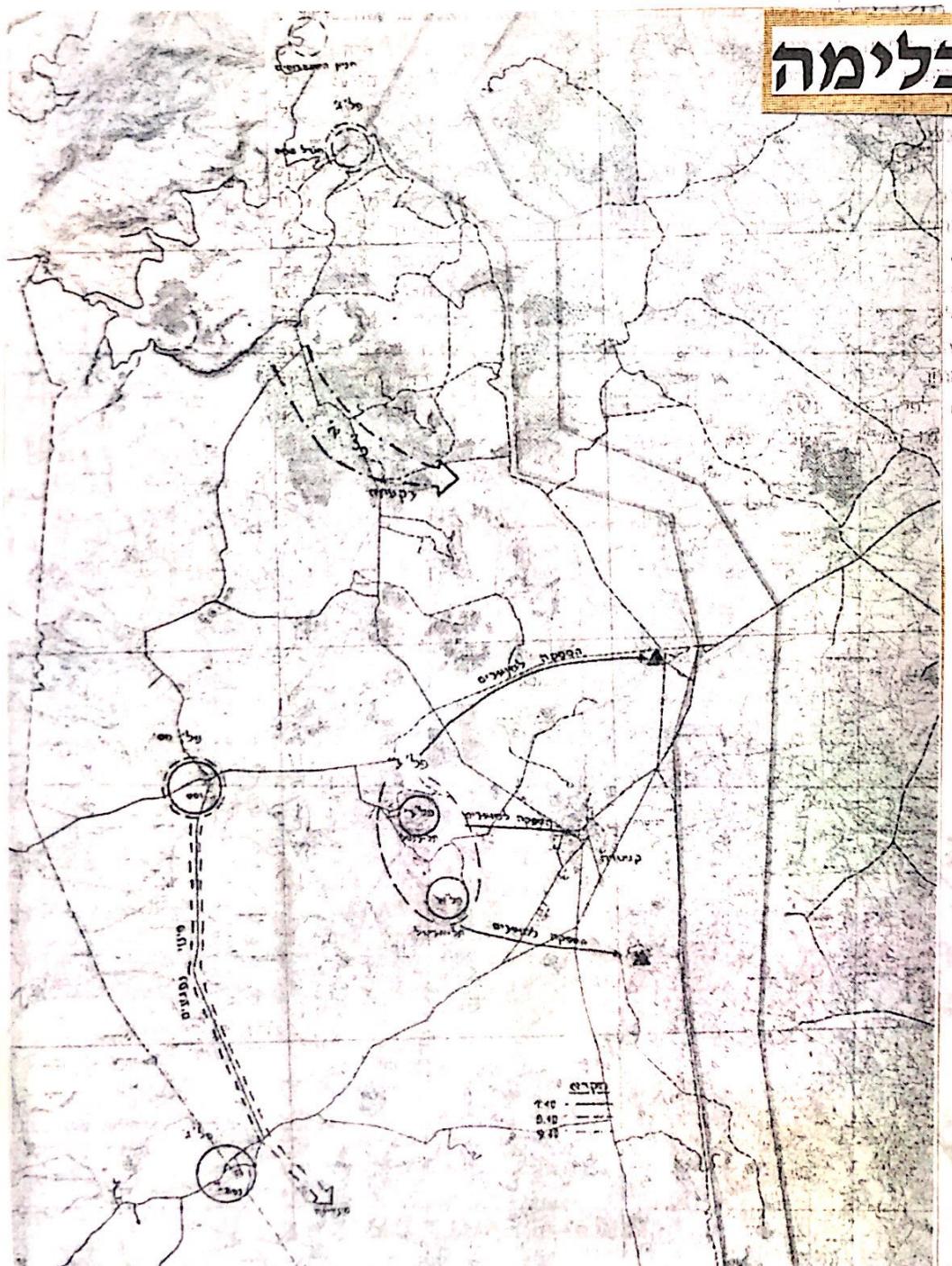
בשעה 11.00 (שוב פעם, בשעה 11.00!) הורה יעקב לברוך הכת לנסוע אחריו. לכוון בוקעתה. הזחל"ם של הכת לא היה תקין ולא-אלט החל מפגר בניסייתה. יעקב חלף על פני הכת — והחל להוביל את הפלוגה למקומה הייעוד. הכוח חזה את הכפר בכਬיש הרומי, מעverb למזרה, ונעצר. יעקב אותה לכוח להתרחק ולהסתער לכיוון דרום-מזרח. באותו רגע נתקע הזחל"ם של הכת ולא מש מקומו. מנעוו כבה. הכת הורייד את האנשים, שהצטרפו אליו יעקב, שפחה בהסתערות. מסביב השטוולה האש. תנך של יאנוש היה במצוקה, ועל פי הוראתו נכנסו ולדות של סיירת שבע ל לחלצו ממש. למשה הגיעו הולומות אחרי הקרב שניהלה הפלוגה עם יעקב בראש. מכיוון שכך, סייעו בחילוץ נפצעים.

הזחל"ם של ברוך הכת עודנו תקוע במקומו, המג"ד יעקב נפגע קשה ורוכז הזחל"ם נגעונו אף הם. אלומ הצליחו בכל זאת לצאת מהשתה, פרט לאחד. הכת נותר יחיד בשטח וركע כעbor לשעותים הצליח ליצור קשר עם המח"ט ולדוח על מצבו ועל מקום הימצאו. מיד הרכב כוח מאולתר מפלוגתו של הכת: אנשים, שהגיעו אליו עירומים למחצה, בלי חולצות ובלי גופיות לגופם. מסתבר, שהיה עליהם לחבוע פצעים רבים. הם עשו זאת במזידיהם, והשתמשו לשם כך גם בחולצות ובגופיות שהורידו מגופם. בסופו של דבר חולץ הזחל"ם של ברוך הכת וצורף ליחידתו. חמישה הרוגים היו לפוגה זו באותו קרב. כן היו לפוגה 22 פצועים. כאמור, נהרג בקרב זה גם המג"ד יעקב (יענקלה) שחר.

שלב ההתקפה

מפת הבלימה

המערך הטורי

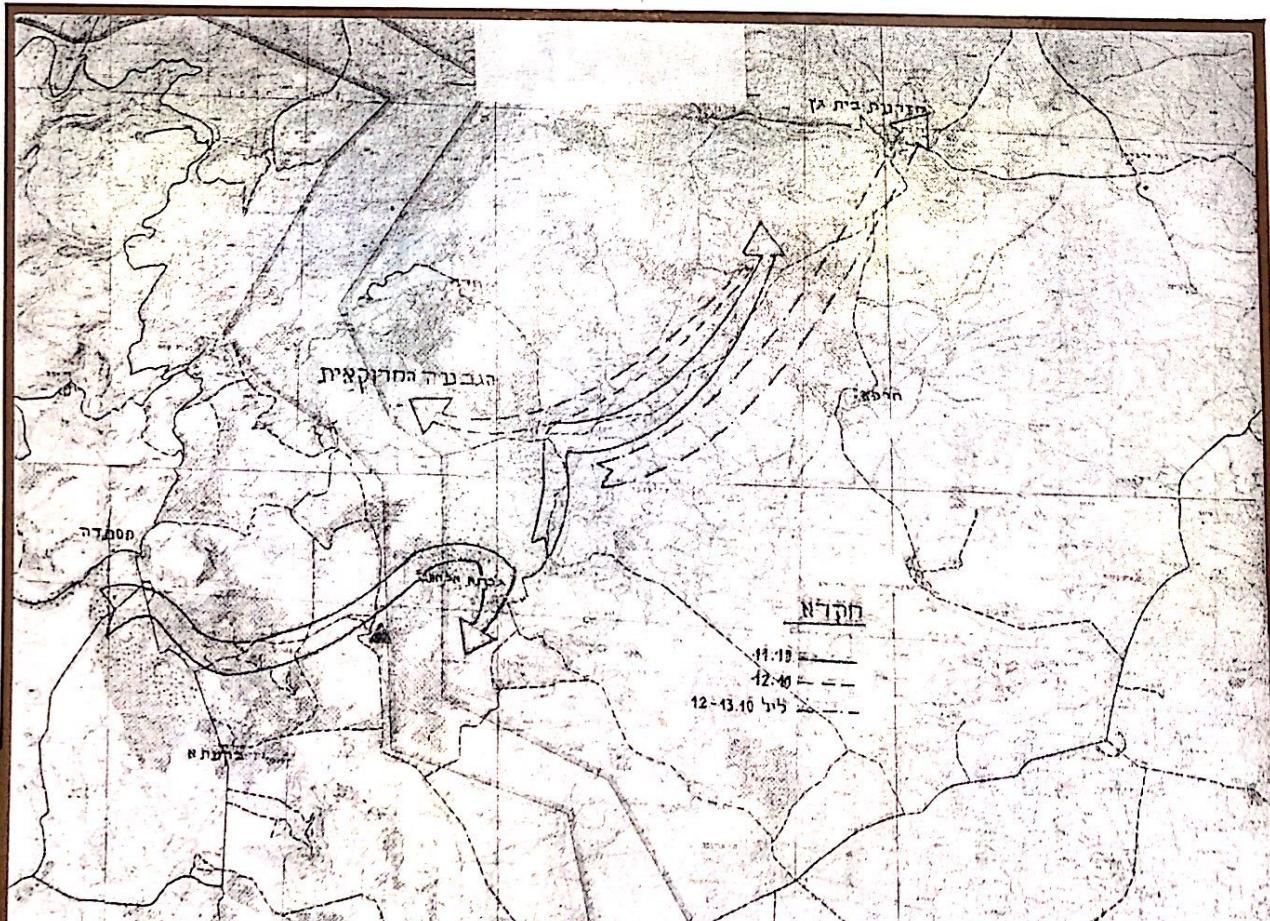
רצועת הגנה הקדמית של המערך הטורי התבססה על מערכת ביצורים שהשתרעה לכל אורך הקו הסגול. מערכת זו נשענה באגיפה על מכתשים קרקעיים בלתי עביריים — החרכנו בצפון, וקנינו הרוקד והעלן בדרום. לערך זה היה עומק של 10—15 ק"מ, והוא התרכו בעיקר על צירי פריצה אפשריים. המוצבים היו ערוכים היטב וכללו עדות לשק מסיע ושדות מוקשים לרוב. הם נשענו על מכתשים מלאכותיים, בהם קווי תעלות שהיפו על מיגני נ"ט. בחזית המערך הוקמו מוצבי חץ מגודרים ומוקשים. רצועת הגנה זו נועדה למנוע פריצה ישירה לערם מרחב החדרון ותפיסת הצירים המוליכים לדמשק. מערך הגנה זה היה מאושיש חלקייה היות והוא נתפס מחדש על ידי הכוחות הסוריים הנוגדים, שבלו נפגעים רבים. מערך זה עומד בפני כוחותינו ערבית ההבקעה לסוריה.

הבקעת המערך הטורי

לאחר שהmittakaפה הטורית נבלמה ונדרפה, קיימת היתה אפשרות לנצל את ההצלחה ולהcontin בצבא הסורי. שעה שכוחותינו בחזית המצרים עדין במיגנה נפתחה כאן אפשרות להגיע ליחסים חור פרק זמן קצר. ההבקעה לסוריה באה גם להרתיע את ירדן מלהיכנס למלחמה ולפתח חייה נוספת נגד ישראל. עיקרי תוכנית ההבקעה היו: הרעשה אוירית וארטילרית מסיבית על הקו הקדמי, כדי להקל על ההבקעה ככל שניתן; בשלב ראשון ההבקעה של אוגדת האלוף איתן בציר גיבטה אל-חشب; פריצה של אוגדת האלוף לנדר בעקבות אוגדת האלוף איתן; מיגנה והטעה של אוגדת האלוף פלד בגיןה הדרומית.

תוכנית הפעולה של אוגדת האלוף איתן, שכוחותיה העיקריים בשלב זה היו חטיבת "גולני" וחטיבת שבע, התבססה על הנקודות בשני מאמצים —

מפת כיבוש ה"mobilitat הסורית"

המשימה — כיבוש מזרעת-בית-ג'ן

המשימה הבאה — כיבוש מזרעת-בית-ג'ן. בדרך לזרעת-בית-ג'ן היה גדור טנקים של חטיבה שבע, ועל גדור "ברק" הוטל להתחבר אליו במהירות מירבית. אילמלא היה זה ליל ירח, היה הגדור עולה לבתוח על מוקשים שהיו טמונה בכביש. "מזל משמעים" — יאמרו הלוחמים.

מג"ד "ברק" ביקש מהגדור של אביגדור קהלני להוציאו כוח לקרהתו, כדי לנוטו. נשלח וחל"ם, שהוביל את גדור "ברק" לתוך החניון פנימה. החבריה מהגדור של קהלני (חטיבה שבע) היו סחווטים. משלב הבלימה עברו ישר למיתקפה. קרבי רדף קרבי ודומה שהגיעו לאפיקת כוחות.

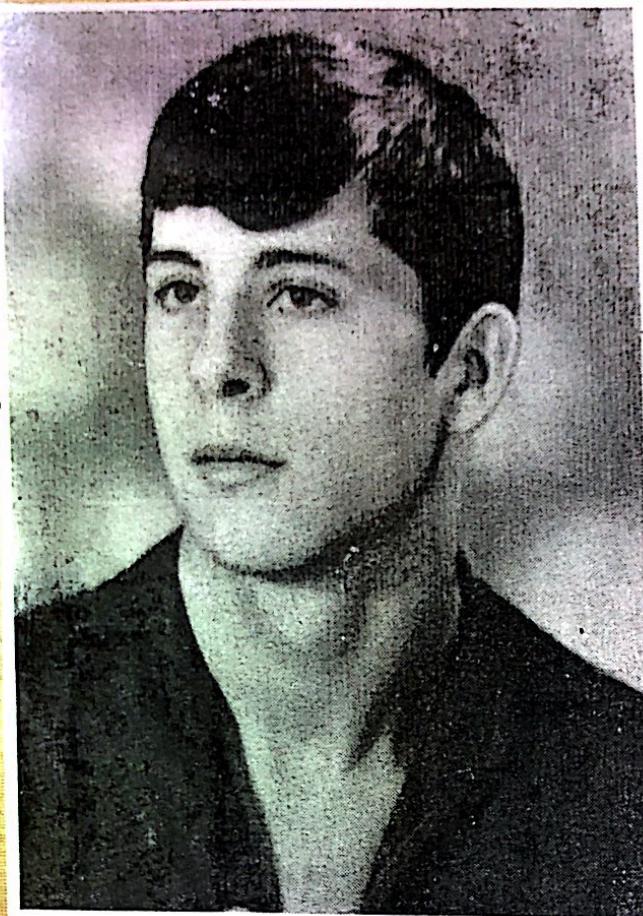
מפקדי "ברק" יצאו לסיור בשטח. הדעה הייתה, שהסורים לא יתקפו את החניון מכיוון מזרעת-בית-ג'ן, או ממרדות החרמון, אלא פשוט יתקרבו כדי טוח בזוקה ויפתחו בירי מבזוקות. המג"ד חילק גזרות וכל מ"פ התארגן עם פלוגתו בגיזרה שהוקצתה לו. כן הוצאו מארבים. אולם שום תקריות מיוחדות לא אירעו בלילה זו.

לקראת בוקר, לפניו אור ראשון, החל הגדור להתקפל אחוריית. בשלב זה היה כל הציר בכיוון מזרעת-בית-ג'ן עמוס, שכן בוצה בו העברה של דלק, תחמושת ואספה. כאשר נע הגדור לעבר הפתחה קרבי "שין בשין" עם טנקים סורים שנמצאו באיזור הרכסים של מזרעת-בית-ג'ן, ופתחו באש על כוחותינו. הציר הפך ל"צוארי-הבקבוק", כאשר הלגיה בדרום, וממרדות החרמון בצפון.

עתה קיבלה פלוגה ב' פקודה לתחמושת אחוריות. אחד הזחל"מים חטף פגץ, ממערב למזרעת-בית-ג'ן. הדרך בפני גדור "ברק" הייתה חסומה: הקביש הפגזו קשות ואי אפשר היה לנוע בו. הגדור נעצר, המתין והמתין, התלבט אם להוריד את החילים מהזחל"מים אם לאו. הציר המוליך למוצב 104 עוזנו חסום. חטיבת "גולני" קיבלה משימה — להשתלט על חזאר ועל הרכסים מסביב, ואילו על גדור "ברק" הוטלה המשימה לעלות על הגבעה המרוקאית, שם מצא ציוד סורי, ללא חיילים. הסירה וכוחות אחרים אמורים היו לפתח את הציר ולהתחבר אל הכוחות שחדרו מכיוון מוצב 104. דא עקא, הקת"קים הטרויים, שהתמקמו על החרמון, כיוונו לעבר כוחותינו אש ארטילרית ואש מטוסים.

קוויט לדמותו של ליניק יונה

רבייט
יונה ליניק

בן חיים ודורה

נולד ב- 20.7.1953
נפל ב- 16.10.1973.

יונה נולד בפתח-תקוה ולמד בבית-הספר היסודי "פיק"א". אחרי זה סיימש שלוש שנים ללימוד בבית-הספר התיכון-מקצועי "עמל", והוכשר במסגרת מכני. כילד, היה ממושמע, נחמד וחבריב. כתלמיד, היה ביןוני. היה לו כשרון לצירור ולא פעם זכו ציוריו לשבחים. בכיתה ו' זכה ב"אות הספורט", חור וזכה בו גם בכיתה ח'. בעתיד יגלה פעילות ב"הפועל".

אהב את הוריו ואת שני אחיו, הקטנים ממנו. עזר לאמו בסידור הבית. יותר מכל נמשך לאומנות הציור. חלם על תערוכת ציורים שלו, פרי מכחולו. תמנונות שצייר חילק בין חבריו. אהב את הציור והשתוקק להשתלים בו.

בבית-הספר היסודי היה יונה תלמיד מהיר-תפיסה מאין-כמוהו, עד כי לעיתים יצר רושם מוטעה אצל מורים, כאלו איןו ממתעניין בנעשה בכיתה. ימים אחדים לפני בחינות ה"סקר", אמר יונה להוריו: "בכיתה לא למדתי הרבה, אבל מראו איך אני עבר את בחינות הסקר...". ביום האחרון שלפני הבחינה, הסתגר בחדרו משעות אחר-הצהרים עד אחרי חצות והתכנסן לבחינה. כאשר הגיעו תוצאות המבחן, ומחנך כיתתו החל לקרוא את התוצאות, הוא פתח במילים: "ילדים, חוותיעם! יונה ליניק עבר את הסקר בהצלחה!"

כאשר סיים יונה שלוש שנים לימוד בבית הספר המקצועי וקיבל תעודת הסמכה כמסגר מכני, הzieו לו מוריו להקדיש את השנה הרבעית ללימוד לבחינות בגרות אקסטרניות, שהרי במסגרת בית הספר לא נערכו בחינות כאלו. יונה קיבל את ההצעה, אולם לא הספיק להשלים את הלימודים, שנתקטו בעקבות הגiros.

בקרב חביריו לספסל הלימודים היה יונה אהוב ומקובל. אחד מידידיו התוודה פעם: "אני יכול להסביר זאת, אבל אפילו כשאני רב עם יונה אני יכול לשנוו אותו..." הוא היה קשור אל המשפחה קשר הדוק. אהב לשחק עם אחיו ולהשתתף עימם במשחקי-קונדסוט. אולם, מצד שני יכול היה לשבת עם אביו לשיחת רצינית על הביעות החומריות שלו ועל עתידה הכלכלי של המשפחה.

בתחילת נובמבר 1971 התגיס לzechel — והצטרף לחטיבת "גולני". אלה שהכירו את יונה מקרוב לא התפלאו על שבחר לשרת ביחידת קרבית. הוא היה מחוסן מפניהם כל פחד. כשהאיבו ביקש ממנו פעם "לא להסתכן יתר-על-המידה ולהיות חייל רגיל", השיב: "בשביל מה השקיעו בי המדריכים כל כך הרבה ממש? בשביל להיות חייל רגיל?"

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נמצא יונה בבית הוריו, בחופשת חג. כשחזר אביו מבית-הכנסת ומספר לו כי מגאים אנשיים, השיב: "בתחום החבריה שלי מבצעים איזו פעולה". הוא מיהר לבוש את מרינו וחזר ליחידתו ברמת-הגולן. במשך עשרה ימים השתתף יונה בפעולות נועזות בחזית הסורית.

בכתבו האחרון, הנושא את התאריך 12.10.73, כתוב: "אני נמצא ברמה וברגע לא עושה מאומה. המלחמה כמעט הסתיימה.ABA, עברתי אותה בשלום, לעת-עתה... אני מרגיש טוב מאוד, אוכל טוב. יש לנו כאן הכל. להתראות בקרוב". ארבעה ימים לאחר מכן התנדב לשימת מסוכנת במרועת-בית-גן, ממנה לא חזר. הוא יצא עם כוח לטהר מוצב שנכבש על-ידי הסורים. הכוח השלים את משימתו בהצלחה, אולם בדרך חורה נפתחה עליו אש — וyonah נחרג. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין בפתח-תקוה. בן 20 היה בנופלן. לאחר מותו הועלה לדרגת רב-טוראי.

מכתבים שכתב בעת המלחמה

6.8.43.

היום כתבתי:
לעון: מילוט. עזח חם. בדיקות. מלחמה. נאורים.
כשוך חום. אנטומיה. פיזיון. לומגה גנט. עזן רם.
אריאט. פיזיון. נאורים. נאורים. נאורים. נאורים.
בגירפוז. צבאי. אנטומיה. אנטומיה. אנטומיה. אנטומיה.
עופות. מים. ורמשון. קול. רעמת גן. כוח. כוח.
כח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח. כוח.
ברם ברם

27/5/73

120 ml.

2G jet. 2G folk. 1/12 1200 Q'zv. 1/12

serum 33% 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

✓

1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12
1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12 1/12

כותבים לזכרו

נשופר קון ג'ירה.

- חולם מורה רפ' חיים גורווין 16.10.73.
שרה טירט חיימוביץ טלה 1/830 ג'ו
ולאן ציון פינץ אבה אטה זטמאן.
שרה נינה עופר ציון ג'ו
האנדרה ים הכהן ג'זעיה טפנץ טשר
בבבון עלייה ציון ג'זעיה צ'ו
חולם. אלה רפ' צגרמן הלוי ג'רמן-סילבר.
בשנה זו חולדת אלה מיליטן טביה זטמאן
תשם נסלה עזיה ג'זעיה נחיה זטמאן
ולר איזנרט אחים מאיר זטמאן.
עלן ציון גוטמן גרים לאחים קהנאן ים.
לטבון ג'קוזט אנטמן גוטמן - קפלן עלייה.
שרה פ'ה אהילובים שטמאן.
התקשרות ציון רסר-סילבר. רוה אלה ג'זעיה
גבור הכהן ציון נזרטן דודמן עלייה.
האנדרה ים - הכהן הגדעון טלה קהנאן
כץ חסיה גוטמן הילמן ד' גדור ה' ציון.
טבון ג'קוזט ציון וטברן גוטמן.
עמ' טבון הילמן ד' ציון אנטמן אנטמן -
ולר נסלה גוטמן ג'זעיה ג'זעיה ג'זעיה.

10122 מילג 7.3 נס עיר 36. 21.
115 ג' 31 ג' גן עמק גן גן 113 21
. פון יף ון גראף

. 7 . 2 . 3 . 1 . 5

מ' 32 ג' 2 מ' 32

4,500 - 100	1,100	1732
23,000	3,000	1835

שר הבטחון

גברת דורה ומר חיים ליבק היקרים,

הרשו נא לי להשתתף בכל לב באבלכם בהילך מכם יונה זיל.

רב-טוראי יונה ליבק זיל נתן את חייו למען מולדתו. הוא נפל בחזית הצפון במלחמת יום הכיפורים והובא לקבורה ביום כ'יא בתשרי תשלי'ד (17.10.1973).

יונה זיל שירת בחיל הרגלים. הוא היה חיל מטoor וחבר נאמן. יונה היה אהוד על מפקדיו ועל חבריו לנשך.

זכרו של רב-טוראי יונה ליבק זיל הינו קודש ונצרכנו לבניו בגאון.

יהא זכרו ברוך.

ב. י. ק. ר.,

משה דיין רב-אלוף (מיל.)

שר הבטחון

ادر תשלי'ד

מרס 1974

נ'תנו, נ'תנו ?
ז' נספה, פ' נספה
ב' וכטפ'יך. הנה כוכב
וְהַתִּרְפְּגִיד תְּחִזֵּק .
לjk סופרים גוט, כלכלה עירית.
ויאד אוניה שלכלכם
איים ולבאים ונחים שלוחות
בהתיבי בזק יאנז.

תילוק רטה בסוף כלכלה יאנז
רטה מתו א' נ' א' כה' יאנז
מתו גוטה פ' יאנז
ז' ז' עזת גותה קרא א' גוט
ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
וְהַטָּה עֲמָד, קְיֻמָּה עֲמָד.